

[Krog Hansen.]

udelukkende fordi der har siddet en række såkaldt ansvarlige, der ikke har villet tilpasse arbejdsretten til forholdene i et moderne demokratisk samfund, men stadig bygger på gamle retsprincipper fra slavepiskernes tid.

I 1970 kan en arbejdsgiver, hvis det pludselig stikker ham, forlange, at en skibsbygger skal lime et skib sammen med Danalim. Nægter arbejderen og går hjem, så risikerer han i virkeligheden at få en bod i arbejdsretten. Det er altså urimelige forhold, man byder arbejderne, og som sagt forstår jeg, at fru Hanne Reintoft fremsætter dette forslag. Allerede i sidste samling, da vi behandlede det samme forslag, sagde jeg, at vi i socialistisk folkeparti kunne blive nødt til at stemme for et sådant forslag, men jeg sagde også dengang, og det vil jeg gentage her: vi vil stemme for et sådant forslag, hvis det viser sig helt umuligt at få ændret loven om arbejdsretten i den retning, som vi finder rigtig, og hvis hele baggrunden for, at en aktion har fundet sted, kommer betydelig mere i forgrunden. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg på et vist tidspunkt havde tabt troen på, at det ville lykkes at overbevise arbejdsministeren om det rigtige i, at denne lov blev ændret. I sidste samling sagde arbejdsministeren bl. a. som svar på et spørgsmål fra mig om en revision af loven om arbejdsretten, at det ikke indgik i hans tankegang at søge loven om arbejdsretten revideret. I det udvalg, der i sidste samling behandlede forskellige faglige problemer, stillede jeg på ny det samme spørgsmål til arbejdsministeren. Spørgsmålet lød: vil ministeren overveje at tage loven om arbejdsretten op til revision? Det viste sig nu, at svaret herpå var betydelig mere positivt, og sagen er vel den enkle her i dag, at det pres, som er lagt på de forskellige instanser vedrørende en revision af denne lov, nu endelig er resulteret i, at der bliver nedsat en kommission. Jeg går derfor ud fra, at vi skal bruge vores tid i udvalget til at drøfte, hvilke ting vi her i folketinget kunne tænke os blev rettet i loven om arbejdsretten, og så lade dette arbejdsmateriale overgå som bilag til denne kommissions arbejde, og jeg tillader mig at gå ud fra, at både forslagsstilleren og ministeren er enige med mig i, at det er bedre at bruge tiden til dette positive ar-

bejde i stedet for på dette forslag, som alligevel ikke vil blive vedtaget i denne samling.

Kjær Rasmussen: Vi har den principielle opfattelse, at de her fremsatte forslag om mægling i arbejdsstridigheder egentlig ikke hører hjemme i folketinget, men da der alligevel er et flertal her i tinget, som vil tage stilling til disse ting, uanset hvad vi andre mener, så mener vi da, at de forslag, som er fremsat af hr. Kai Moltke og af fru Hanne Reintoft, er at foretrække for de nuværende bestemmelser. Med hensyn til arbejdsministerens forslag kan også jeg kun beklage, at LO er gået med på disse bestemmelser; det er ikke vores politik, som her bringes til torvs.

Med hensyn til arbejdsretten har jeg nogle flere bemærkninger at gøre. Lad mig sige til indledning, at også vi er tilhængere af arbejdsrettens afskaffelse, men vores argumentation er ikke helt den samme som kommunistens. Fru Hanne Reintoft siger i sin fremsættelsestale, at arbejdsretten må væk, fordi den på ingen måde er egnet til at skabe et for arbejderne tilfredsstillende klima og dermed rolige forhold på arbejdsmarkedet. Det er såre bemærkelsesværdigt, at kommunisterne nu er kommet derhen, hvor de begynder at tale om rolige forhold på arbejdsmarkedet i et kapitalistisk samfund. Sagen er jo den, at vi allerede alt for længe har haft alt for rolige forhold på arbejdsmarkedet, for det har været en ro på arbejdsgivernes betingelser. Det er nogle ting, som kommunisterne efter vores opfattelse har overset noget. Vi må have fat i den situation, som har ført frem til, at vi overhovedet har en arbejdsret, og jeg kunne da godt tænke mig lige at citere fra den sidst indgåede samarbejdsaftale mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Her står i afsnit 1 under punkt d bl. a.:

„Gennem de i nærværende aftale indeholdte principper og samarbejdsorganer vil Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark virke for udvikling af et frugtbart samvirke mellem arbejdsgivere og arbejdstagere med sigte på at forøge konkurrencedygtighed og arbejdstilfredshed i virksomhederne. Dansk Arbejdsgiverforening tilsiger overfor Landsorganisationen i Danmark sin